

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χάραν ημών διαηραίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Έσωτερικού :

Έξωτερικού :

Έτησίαν δρ. 8,-

Έτησίαν φρ. 10,-

Έξάμηνος 4,50

Έξάμηνος 5,50

Τετμήνηνος 2,50

Τετμήνηνος 3,-

Αι συνδρομαί δοχονται την 1ην έκαστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διά των Πρωτόδικων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου
πληθύνται έκαστον λστ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εύριπίδου έρ. 33, παρά το Βαρθολαίον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Έν Αθήναις, 10 Μαρτίου 1912

Έτος 34ον.—Άριθ. 15

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1908, 1909, ΚΑΙ 1910

1. *Ίδοάδες των Έλλήνων*, Παν. Προσατόπουλος, Αθήναι (1908).— 2. *Περμάχος της Έλευθερίας*, Γεωργ. Χ. Πουλογιώργης, Χανιά (1908).— 3. *Ίωνικός Άσότης*, Βασιλ. Β. Διαγιάνης, Σμύρνη (1908, βραβείον εκλογέως).— 4. *Όθρανία Μολπή*, Εύρουπόλη Π. Έυραγανούγλ, Σμύρνη (1909, βραβείον εκλογέως).— 5. *Χουσόφτερρη Έλλίδα*, Ίωαν. Π. Παπαευσταθίου, Βόλος (1908).— 6. *Εδονής Φιλοδοξία*, Γεωργ.

Bl. Παμπούκας, Αθήναι (1908).— 7. *Λευκοπαθουμένη Έλλάς*, Θεωρατ. Κ. Λυκιαρδόπουλος, Βόλος, (1910).— 8. *Έλληρόπατις*, Γεώργιος Δ. Ματρίδης, Καρδίτσα (1908).— 9. *Εικοστή Ηέμιστη Μαρτίου* Στουλ. Μ. Κωσταλίας Αλεξάνδρεια, (1909).— 10. *Όνειρεμένη Πατρίδα*, Θεοδώρολος Αύτόνομος, Λευκωσία (1908).— 11. *Μητρική Στοιγή*, Άννα Ν. Βούλγαρη, Αθήναι (1910).— 12. *Η Γαλανή μας Σταυρο-*

φώρα, Πέτρος Κ. Καραγιώργης, Κίφον (1909).— 13. *Σλαστρονιμό Έλληρόπουλο*, Ίάκωβος Ν. Καφετζής, Αθήναι (1908).— 14. *Πανελλήνιος Πόθος*, Είνος Κ. Λουαίτης, Λέρνα (1910).— 15. *Θειαμβεθάν Μεγαλοιδάιτης*, Γεωργ. Κ. Λυκιαρδόπουλος, Βόλος (1910).— 16. *Σπανθή της Έλευθερίας*, Διαμιδής Α. Τζιχρίης, Ηράκλειον (1909).— 17. *Δασασιμένο Εικοσίνα*, Γεώργιος Ν. Μαρατίτης, Καρδίτσα (1908).

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Αγαπητοί μου,

ΠΟ ὀλίγον ἐπέστρεψα ἀπὸ μίαν θαυμασίαν ἐρωτήν. Εἰς τὴν πόλιν μας ἦλθε προχθὲς ὁ διάσημος Γάλλος ποιητὴς καὶ ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Ρισπὲν (Jean Richerpen) διὰ νὰ δώσῃ δύο διαλέξεις εἰς τὸ Δημοτικὸν Θεάτρον. Ἡ ἔταιρεία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν περιποιηθῇ. Διωργάνωσε λοιπὸν πρὸς τιμὴν τοῦ μίαν ἀκδρομῆν εἰς τὸν Διόνυσον καὶ ἕνα πρόγευμα εἰς τὴν Κηφισίαν. Εἰς τὸ πρόγευμα αὐτὸ παρεκάθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ συγγραφεῖς μας, ὁ Ἰπποκράτης τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γρυπάρης, ὁ πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λάμπρος, ὁ ἔφορος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Καμπύρογλους, ὁ πρόεδρος τοῦ Παρνασοῦ κ. Σακελλαρόπουλος, ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Σαμάρας, ἡ χορεύτρια τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν χορῶν Ἰσιδώρα Δούγκαν, παρεπιδημῶσα καὶ αὐτὴ κατὰ κάλιν σύμπρωτον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου. Πενήντα ἀνθρώποι, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἀνθος τῆς πνευματικῆς ἀριστοκρατίας, περιστάχισαν εἰς τὸ μεγάλο ἀνθρωπώλιστον τραπέζι τοῦ Σενοδοχείου τῆς Κηφισίας τὸν γάλλον Ἀθάνατον. Εἶνε δὲ ὁ Ρισπὲν ἕνας ἀνθρώπος ὠραιότατος, προχωρημένης ἡλικίας—ἀγεννήθη τὸ 1849—ἀλλ' ἀκμαῖος καὶ ζωηρότατος, ὁμιλῶν καὶ ἀπαγγέλλων θαυμάσια. Ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε περιπετειώδης. Τὴν ἤρχισε πτωχὸς καὶ δυστυχῆς. Περιπλανήθη, μετῆλθε τὰ ταπεινά ἐπαγγέλματα τοῦ ἀγροφύτου καὶ τοῦ μούτσου, λέγουσιν μάλιστα ὅτι ἕνα καιρὸν ἔκαμε καὶ ρομαντιστὸς—γνωρίζετε τὴν λέξιν ἀπὸ τὸν «Τιάρκον καὶ Ζινέτταν»—ἀκολούθησας μίαν πατριᾶν Ἀτσιγγάνων. Ἀλλ' εἶχε γεννηθῆ ποιητὴς. Ἦρχισε νὰ γράῃ, καὶ νὰ δημοσιεύῃ. Γρήγορα ἀπέκτησε δόξαν καὶ πλοῦτον καὶ σήμερον εἶνε ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ζαν Ρισπὲν, γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Μετὰ τὸ γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀντηλλάχθησαν ὠραῖαι προπώσεις καὶ ἀτηλαβασαμεν ἀκόμη μίαν φερόν τὴν γοητευτικὴν εὐλωτίαν τοῦ ποιητοῦ, ἐρωτημένου μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐξήλθον εἰς τὸ ἄλσος, ὅπου, ὑπὸ τὰ πράσινα φυλλώματα κ' ἐπὶ κυανοῦ τάπητος, ἡ Ἰσιδώρα Δούγκαν, μετὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς ἐνδυμασίαν, μὲς ἐχθρῆτες τοῦ θαυμασίου χοροῦ τῆς. Ἐπειτα ἡ δεσποινὴς Δαμασκηνῶ ἀπήγγειλε γαλλιστὶ ποιήματα τοῦ Ρισπὲν. Κατόπιν ὁ ποιητὴς κ. Πο-

λέμης ἐδιάβασε ποιήματα τοῦ ἴδιου μεταφρασμένα ἑλληνιστὶ. Ἐπειτα ὁ κ. Σαμάρας μὲς ἐπαῖξε εἰς τὸ πᾶν ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν νέαν του ἔπεραν. Καὶ τέλος ὁ ἴδιος ὁ Ρισπὲν μὲς ἀπήγγειλεν ἐνθουσιασμένως ποιήματά του.

Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει κ' ἕνα περίφημον: Ἡ «Καρδιά τῆς Μάννας». Αὐτὸ τὸ ποίημα τὸ ξυρῆε ὁ κόσμος. Εἶνε σὰν παραμῦθι. Μία φορὰ, λέγει, μία κακὴ γυναῖκα ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν νέον τῆς ἀνδρα ποῦ τὸν εἶχε σὰ σκλάβο, νὰ τῆς φέρῃ τὴν καρδιά τῆς μάννας του, διὰ νὰ τὴν δώσῃ νὰ τὴν φάῃ τὸ σκυλί τῆς. Ὁ νέος πού τὴν ἀγαποῦσε τρελλὰ, τρέχει εὐθὺς εἰς τὸ σπίτι του, σκοτώνει τὴν μάννα του, τῆς ξεριζώνει τὴν καρδιά, τὴν παίρνει καὶ ξεκινᾷ διὰ τὸ σπίτι τῆς κυρᾶς του. Εἰς τὸν δρόμον σκοπιᾶται καὶ πέφτει. Τοῦ πέφτει ἀπὸ τὰ χέρια του κ' ἡ καρδιά καὶ κυλᾷ πάρα-πέρα. Καὶ τὴν στιγμήν ποῦ σηκώνεται ὁ νέος καὶ ἀκύρτει διὰ νὰ τὴν ξαναπαρῇ, ἡ καρδιά, ἡ καρδιά τῆς μάννας, τοῦ μιλεῖ καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

«—Μὴν ἐκτύπησες, παιδάκι μου;»

Τὸ παραμῦθι αὐτὸ παριστᾷ τὴν μητρικὴν στοργήν. Θέλει νὰ πῇ δηλαδὴ, ὅτι ἡ μητέρα ἀγαπᾷ τόσο πολὺ τὸ παιδί τῆς, ὥστε καὶ ἂν τὴν ἐσκότωνε, καὶ ἂν τῆς ἐξεριζῶνε τὴν καρδιά, καὶ ἂν ἠμποροῦσε νὰ αἰσθάνεται, θὰ τοῦ τὰ ἐσυγχωροῦσε ὅλα καὶ θὰ ἐξακολούθησεν νὰ τὸ λατρεύῃ..

Αὐτὸ τὸ ποίημα ἔτυχε πολλὰς φορές νὰ τὸ διαβάσω καὶ νὰ τὸ ἀκούσω. Εἶνε μάλιστα μεταφρασμένον κ' ἑλληνικὰ καὶ συχνὰ ἀπαγγέλλεται. Πάντοτε δὲ καὶ παντοῦ συγκινεῖ. Εἶνε, καθὼς σὰς εἶπα, ἕνα πασίγνωστον, παγκόσμιον ποίημα. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν συνεκινήθη ὅσον πρὸ ὀλίγου, ποῦ τὸ ἤκουσα ἀπὸ τὸ σῆμα τοῦ ἴδιου τοῦ ποιητοῦ. Μοῦ ἐφάνη ἄλλο πρᾶγμα! Πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀμνηστὸν εἰς πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Ρισπὲν. Ἐπειτα διότι τὸ ἔλεγεν αὐτός. Ἡ «Καρδιά τῆς Μάννας» τοῦ Ρισπὲν, ἡ περίφημη, νὰ παγγέλλεται ἐκεῖ εἰς τὸ ἄλσος τῆς Κηφισίας ἀπὸ τὸν ἴδιον, ὅπως τὴν ἐγνοεῖ, ὅπως τὴν αἰσθάνεται, σὰς βεβαίω ὅτι δὲν εἶνε οὔτε μικρὸν πρᾶγμα οὔτε κοινὴ ἀπόλαυσις. Δὲν θὰ λημονήσωμεν γρήγορα τὰς ἐντυπώσεις τῆς ὠραίας αὐτῆς ἡμέρας, ποῦ εἶχαμεν μεταξὺ μας τὸν Ρισπὲν. Καὶ ἡ ὠραιότερα, ἡ λεπτοτέρα ἀπ' ὅλας ἦτο αὐτὴ, ἡ ὁποία καὶ ἐφυλάχθη τελευταία. Διότι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς «Καρδιάς τῆς Μάννας» ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς διαλύσεως. Κ' ἐνῶ τὸ ἑπτάκτον τραῖνον θὰ μὲς ἐγύριζε καταγοητευμένους εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐν αὐτοκίνητον παρελάμβανε τὸν Ρισπὲν, τὴν κυρίαν Ρισπὲν καὶ τὴν Ἰσιδώραν Δούγκαν διὰ νὰ τοὺς φέρῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ ἐξεκίνη ἐπευρημούμενον καὶ ραινόμενον μετὰ ἄνθη...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Λονδίνου, μέσα εἰς ἕνα δάσος, ἦν ἕνας παράξενος ἀνθρώπος, ὁμοίωτον πολὺ μετὰ τὸν ἀρχαῖον Διογένην. Ἡ μὴν ἰσως διαφορὰ εἶνε, ὅτι ἐνῶ ὁ ἀρχαῖος, ὡς μόνον κατοικίαν εἶχε ἕνα πῖθον καὶ τὸν ἐκύλιεν ὅπου ἤθελεν, ὁ σύγχρονος ἔχει μίαν πελωρίαν ὑμβρέλλαν ἀμάξης, (ξυρῆτε κατὰ ἀμαξία καὶ ἀντὶ κουκούλας ἔχουν ὑμβρέλλαν,) τὴν ὁποίαν στήνει ὅπου θέλει. Εἶνε ἡ μὴν τοῦ κατοικίαν καὶ ἡ μὴν τοῦ ἰδιοκτησίας. Ἀλλ' ἔχει θαυμασίαν ὑγειάν. Εἶνε ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε φροντίδα, δὲν πληρώνει φόρους, δὲν ἔχει βάρη εἰκογενειακά καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ γειτονικοῦ χωρίου τὸν τρέφουν προθύμως. Δι' ὅλα αὐτὰ θεωρεῖται ὁ εὐτυχέστερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου. Ὅταν βραδυᾷ, ἀνοίγει τὴν ὑμβρέλλαν του, βγάζει τὰ παπούτσια του, χώνει τὰ πόδια του μέσα εἰς ἕνα σάκκον, ξαπλώνεται καὶ κοιμᾷται μακαρίως.

Πολλοὶ εἰς τὸ Λονδίνον τὸν ζηλοῦσιν διὰ τὴν τύχην του. Κανεὶς ὅμως ὡς τώρα δὲν τὸν ἐμιμήθη. Καὶ ἀπὸ οὗτο εἰμποροῦμε νὰ φησίσωμεν ἂν ὁ νέος Διογένης εἶνε, ὅπως τὸν λέγουσιν, ὁ εὐτυχέστερος τοῦ κόσμου...

ΘΡΥΨΑΛΑ

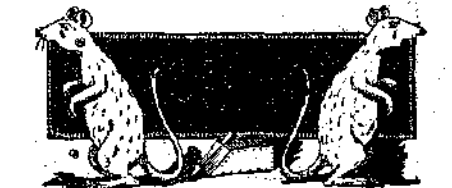
Τὰ ἄκρα συγαντῶνται. Διὰ τοῦτο ὁ γνήσιος ἀριστοκράτης, ὅταν ξεπέσῃ, δὲν γίνεται μικροῦς ἀλλὰ χωρικός.

Τὴν ἡδονὴν τοῦ μασσήματος τὴν αἰσθάνονται οἱ ἀνθρώποι μόνον ὅταν χάσουν τὰ δόντια των.

Ὅσοι θαυμάζουν τὰς κορυφάς, ἄς μὴ λημονοῦν ὅτι ὑπάρχουν καὶ κολοκυθοκορυφές.

Οἱ ἐγωῖσται ὁμοιάζουν μετὰ τὴν συκία. Τίποτε δὲν φυτρώνει στὸν ἴσκιον τῆς. Κι' ἂν καμμια φορὰ φυτρώσῃ κατ', θὰ εἶνε φειδοχόροτο.

Πολλοὶ ἀνθρώποι εἶνε μηδενικά, καὶ ὁ τρόπος ποῦ ζοῦν τοὺς ἐδῶσε τὴν μάδα ποῦ χρειάζονται διὰ νὰ γίνουσιν κατ'. Δ. Γ. Κ.

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

(ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΣΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ Μ. CERVANTES)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

— Ἄ! ἔκαμην ὁ Δὸν Κιχώτης ξυρῶν ὅτι εἶνε ὁ μάγος Φρεστών. Εἶνε σοφώτατος μάγος ἀλλὰ καὶ μεγάλος μου ἐχθρὸς, διότι γνωρίζει ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ συνάψῃ φοβεράν μάχην μ' ἕνα ἰππότην ποῦ εὐνοεῖ καὶ ὅτι ἀπὸ τὴν μάχην αὐτὴν ἐγὼ θὰ ἐξέλθω νικητὴς χωρὶς νὰ ἠμπορέσω νὰ τὸ ἐμποδίσω.

Ἡ εἰκονόμος καὶ ἡ ἀνεψία ἐσκέφθησαν ὅτι καλλίτερον ἦτο νὰ μὴ συζητήσουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, διότι ἡ ἀντιλογία δὲν ἔκαμνεν ἄλλο παρὰ νὰ ἐξερθεῖ τὸν Δὸν Κιχώτην. Καὶ ἡ συνομιλία ἐσταμάτησεν ἐδῶ.

Μετὰ τὴν ἀσθενείαν του, ὁ Δὸν Κιχώτης εἶμαι δεκαπέντε ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐντελῶς ἡσυχῆς καὶ φρονιμῆς. Ἦρχισε πάλιν τὰς τετραπὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἄλλοτε ἔκαμνε συχνὰ μετὰ τοὺς φίλους του, τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν κουρέα. καὶ δὲν ἔλεγε λέξιν ἢ ὀ-

ποιεῖν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ὑποπτευθοῦν, ὅτι εἶχε σκοποὺν νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ πάλιν, μολονότι συχνὰ ἐκοπίνε, ὅτι τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ ἐχρειάζετο ὁ κόσμος ἦτο ἡ Πλανόδιος Ἴπποσύνη. Οὕτως ἐκείνοι ἤρχισαν νὰ ἐλπίζουσαν, ὅτι παρητήθη πλέον ὀριστικῶς τῆς ἰδέας τοῦ νὰ τὴν ἀναστήσῃ. Ἐν τούτοις, κρυφὰ ἀπ' ὅλους, συνηνοεῖτο μετὰ τὸν χωρικὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον εἶχε καταφέρει νὰ γίνῃ ἰπποκόμος του.

Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ὠνομάζετο Σάντος Πάνθας. Ἦτο τίμιος, χρηστοθήης, δχι καὶ πολὺ κουτός, ἀπαναντίας μάλιστα εἰς μερικὰ πρᾶγματα ἐξυπνότατος. Εὐκόλα ὅμως ἐγύρισε τὸ κεφάλι του μετὰ τὰς πολλὰς ὑποσχέσεις περὶ μεγάλων ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας θὰ εἶχε, ἂν ἐγίνετο ἰπποκόμος τοῦ Δὸν Κιχώτου. Μεγαλητέραν δὲ ἐντύπωσιν ἀπ' ὅλα τοῦ ἔκαμνεν αὐτὸ ποῦ τὸ εἶπεν ὁ μέλλων ἀδελφός του, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἦτο καθόλου ἀπίθανον, εἰς τὰς ἰπποτικὰς των περιπλανήσεις καὶ περιπετείας, νὰ κυριεύσουν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου καμμίαν νήσον, τῆς ὁποίας τότε, κατὰ τὴν συ-

νήθειαν τῶν ἰπποτικῶν, ὁ ἰπποκόμος τοῦ κατακτητοῦ, δηλαδὴ ὁ Σάντος Πάνθας, θὰ ἐγίνετο διοικητής.

Διοικητὴς μίαν νήσου; καὶ τί ἄλλο ἤθελεν ὁ δυστυχῆς χωρικός; Καὶ πῶς νὰ μὴ τὸ πιστεύσῃ, ὅταν τοῦ τὸ ὑπέσχετο ἕνας αὐθέντης τόσο σεβαστὸς καὶ σοβαρὸς ὡς τὸν Δὸν Κιχώτην; Καὶ ἡ συμφωνία ἐκλείσθη. Ὁ Δὸν Κιχώτης ἐμάζευσεν ὅσα χρήματα καὶ ἀσπρόρουχα εἶχε, ἐκαθάρισε κ' ἐπέσκευσε ὅσον καλλίτερα ἠμποροῦσε τὴν πανοπλίαν του, καὶ μίαν νύκτα, πολὺ ἀργά, χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε εἰς τὴν ἀνεψίαν του ἢ εἰς τὴν εἰκονόμον του, τὸ ἐσκάσεν ἀπὸ τὸ σπίτι κρυφὰ, ὅπως τὴν πρώτην φορὰν. Ὁ Σάντος Πάνθας τὴν ἐπερίμεναν εἰς τὸ συμφωνηθὲν μέρος, καὶ τὴν αὐτὴν πλέον ἦσαν τόσο μακράν, ὥστε δὲν ἐροβοῦντο καταδιώξιν.

Ὁ Σάντος Πάνθας ἐκαβαλλίκευεν ἕνα γάιδαρον, τὸν ὁποῖον ὠνόμαζε Παρδαλόν, εἶχε δὲ εἰς τὴν σέλλαν του δύο μεγάλα διασκήκια, διὰ νὰ βάλῃ μέσα τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πρᾶγματα των. Ἄλλο δὲν ἐποθοῦσε καὶ δὲν ἀνειρεύετο παρὰ νὰ γίνῃ τὸ γρηγορώτερον διοικητὴς τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν τῶ εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ κύριός του. Ἐσυλλογιζέτο μάλιστα, ὅτι θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερον δι' αὐτὸν ἂν ἐγίνετο βασιλεὺς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γυναῖκα του—

αὐτὸ τὸ ἐνοουῶσεν, — ἡ ἀγαθὴ σινιόρα Μαρία Πάνθα, δὲν εἶχε μούτρα γιὰ βασιλείαν, ἀπεφάσισε νὰ κερθεῖ αὐτὸς εἰς

τὸν τίτλον τοῦ διοικητοῦ καὶ νὰ τὴν κάμῃ ἁπλῶς «διοικητὴν», ἢ, ἂν ἐπέμενε, «κοντέσαν». Αὐτὸ μάλιστα, ἠμποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ μὴ χαρὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μετ' ὀλίγον, πηγαίνοντες καὶ συνομιλοῦντες, ὁ ἰπποκὸς μετὰ τὸν Παρδαλόν, ἐφθασαν εἰς μίαν μεγάλην πεδιάδα, ὅπου ὄπισθον καμμιά σαρανταρία ἀνεμόμυλοι.

— ὦ! ὦ! ἀνέκραξεν ὁ Δὸν Κιχώτης μόλις τοὺς εἶδεν. Ἡ τύχη μὲς εὐνοεῖ. Κύτταξε, Σάντος. Ἐκεῖ-πέρα ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπὸ τριάντα γίγαντες. Θὰ τοὺς πολε-

μήσω καὶ θὰ τοὺς ἀφαιρέσω τὴν ζωὴν. Θὰ τοὺς γυμνώσωμεν ἔπειτα καὶ θὰ πλουτήσωμεν μετὰ τὰ λάφυρα, τὰ ὁποῖα πάντοτε ἀνήκουν νομίμως εἰς τὸν νικητὴν. Ἡ ἐξόντωσις τῶν τρομερῶν αὐτῶν γιγάντων εἶνε ἔργον δικαιοσύνης.

— Γιὰ πσιούς γίγαντες μοῦ λές; ἤρώτησεν ὁ Σάντος.

— Ἐκεῖ-κάτω, ἐμπρός σου, ἀπῆντησεν ὁ Δὸν Κιχώτης. Δὲν τοὺς βλέπεις ὀρθοῦς μετὰ ἀπλωμένα τὰ χέρια; Εἶνε ἀπὸ τὴν καταραμένην ἐκείνην ῥάτσαν τῶν γιγάντων, ποῦ τὰ τεράστια χέρια των εἶνε τόσο μακρὰ, ὥστε φθάνουν πέντε μίλλια ἀπὸ τὸ σῶμά των.

— Κύτταξε καλλίτερα, ἀφέντη, σὲ παρακαλῶ! εἶπεν ἐκπληκτικὸς ὁ Σάντος.

— Βλέπεις καὶ τίποτε ἄλλο; ἤρωτησεν ὁ Δὸν Κιχώτης.

— Τί νὰ ἰδῶ;... εἶπεν ὁ Σάντος: ἐκεῖνα-ἐκεῖ τὰ πρᾶγματα δὲν εἶνε γίγαντες, πῶς τοὺς εἶπες... εἶνε, ἀφέντη μου, ἀνεμόμυλοι... νέτοι-σέται... καὶ τὰ χέρια ποῦ λές εἶνε τὰ φτερά τους ποῦ γυρίζουν μετὰ τὸν ἀέρα καὶ κάνουν τὸ μῦλον γὰρ δουλεῦν.

— Σοῦ λέγω λοιπὸν ἐπὶ εἶνε γίγαντες! ὑπέλαθεν ὁ Δὸν Κιχώτης ἐξηρηθισμένος. Ἄν φεῶσαι, κάθισε ἐκεῖ στὴν ἄκρην καὶ κάνα τὴν προσευχὴ σου. Ἐγὼ θὰ τοὺς κτυπήσω ὅλους... (Ἐστειν συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

σταματήσουν εις την χαριτωμένη έκεινη σκηνήν με τον αδόν Κιχώτην».) **Περούα** (Έστειλα εύχαριστώ πολύ.) **Σαρόνη Πεταλούδα** (τετραδιά Έστειλα.) **Μανώβιμον Κόμα** (Έλαβα, εύχαριστώ.) **Τέλλον** **Άγραν** (άδυνατον! δεν είχα πλεον αν υπάρχει και του υπάρχει. Ω ήθελα πολλήν ώραν να φάω και ζευγείς ότι δεν είναι) **Νέλις** (όρθη ή παρατήρησις σου και ελήφθη απ' όφει διά τον προσεχή Όδηγόν.) **Γοργώ** (εύχαριστώ πολύ διά το ξεσπάθωμα.) **Ήρώ της Καρδιάς** (ναί, κάποιο μέλας αυτής της οικογενείας είναι στον κόσμο μας και έχει και ψευδώνυμο, αλλά δεν ενθυμούμαι αν εδημοσίευσεν τίποτε στη Σ.Σ.Σ. ο κ. Φαίδων ο εύχαριστάι πολύ διά το ενδιαφέρον ή Κάκια του μεγαλώνει, απουδάει και σε χαριεστή.) **Ανοΐκι** (Έλαβα λίσεις σου των φυλαδίων 3 έως 8 εύχαριστώ δι' εσα καλά γράφεις.) **Υϊκήν Στοιχη** (τά βραβεία του Ξεσπαθ. και του Δημοφθ. δεν λογαρίζονται εις το Άδρον) το λέγει ο Όδωγός, Κεφ. 5' § 9, σημείωσις α'. **Βραβείον Έστειλα** **Γλυκείαν** **Έλλάδα** (ήλάρτωσα από του Ίθου, διότι το Ίθον είχε σταλή ο περι οι έρωτας, δεν υπήρξε ποτέ συνδρομητής.) **Άσπ** (ναί, έχεις όλα τα δικαιώματα.) **Συλβίαν** (εύχαριστώ γιά το ξεσπάθωμα' επίσης γιά τα τόσο έξυπνα λογάκια που μ' έφαθραναν πολύ.) **Παπαγάλον** του **Ταύρον** (έχει καλώς βραβείον Έστειλα μ' επιστολήν.) **Τρελλόπαιδο της Κερκύρας** (που το ξεσπάθωμα του προσδαίει.) **Πολύμια των Μεδίων** (πολύ εύχαριστώ διά την φιλικήν φροντίδα.) **Θεάν** **Έλπίδα** (έννοησα, ότι ο μόνος τρόπος να μη σε μέλη αν σου παίρνουν κανένα άγοραστήν, είναι να προσπαθής όλαιεν να εύρισξής νέους.) **Ήβην** (έλήφθησαν και διε- διδάσθησαν.) **Μαγεμένη Πέτραν** (πολύ εύ- μαρφο το πρώτο σου γράμμα.) **Στρατηγόν Κα- νέβαν** (ίδου ότι ενεκρήθη άλλ' είνε ώς να μη σε άνιχη, επ' όσον δεν γράφεις και τονό- ρα σου πλησίον.) **Αδραν του Φαραίου** (Έστειλα, εύχαριστώ.) **Έδνη της Φαράν** (Έλαβα, εύχαρι- στώ.) **Έλληνικόν Ίδεώδες** (βραβείον Έστειλα.) **Αδραν της Μουρσιώσις, Φίσην, Φίλεγγον Χαλδώρα** κτλ. κτλ.

Είς δους επιστολάς Έλαβα μετά την 8 Μαρ- τίου, διακινήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός Δύσεων των εν τοίς φυλλάδιοις των μηνών Δεκεμ- βρίου—Μαρτίου **Ήνεματ.** **Άσκήσεων.** (Αί λίσεις δεκταί μέχρι της 19ης Άπριλίου).

138. Δεξήριφος

Ένα πλανήτην, λύτα μου, αν πάρεις, Άντινομίαν κ' άρρητικόν, Περύφιμον θά κάμης, Άθνατον Πολετικόν και στρατηγόν.

139. Συλλαβογριφος

Έν σύμφωνον εις ζών αν προσθήσας, Άγγετόν τι κοτόν ύπετελέσας.

140. Στοιχειογονόγριφος

Τμήμα βλάσσης Έλαβεν εν γράμμα, Τον τόνον κατεβίθασε σύμμα, Κ' ενά πιζόν ενήνη εν τή άμα.

141. Αναγραμματισμός

Έβρα μίαν προθετιν Και την άνεγγραμμάτισα, Και μουσικόν τι όργανον Εκόλωσεν έσχημάτισα.

- 142. Πυγμαίς**
 + Οι σκυροί βασιλεύς τον Θηδών
 * + * = Σύνδεσμοι.
 * * + * * = Διμαζώγος.
 * * * + * * * = Δελ. δήμος. Άστ.
 * * * * + * * * * = Κόλλος της Έλλ.

- 143—144. Άστέια Παρορμηματα.**
 1.— Ό φίλος είναι μέλος της ένδυμασίας.
 2.— Ό κόλος του λαού είναι ύψηλος.
 * Έστάλη υπό του Μάντεως Κάλχαντος

- 145. Αειπή Άκροστιχίς**
 Τα μόν άργικά των κάτωθι ζητούμενων λέ- ξων αποτελούν μίαν των Έσπεριδων, το δε πρώτον της πρώτης, το δεύτερον της δευτε- ρας, το τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής, άρχιερία των Έβραίων:
 1. Άστεριώδης ή ζών 2. Παύ; στίχου 3. Θαλασσινόν έδούδιμον 4. Κάτοικος Έλλη- νικής γούρας 5. Άργαία βασιλοπάσις.

- 146. Φωνηητόλιπον**
 πλς * * - ρος - τς - λος - φ
 * Έστάλη υπό Άσκασιος της Μιλησίας

- 147. Γρίφος**

Τόπαν	ήμιόν	
Τόπαν	ήμιόν	
Τόπαν	ήμιόν	
Τόπαν	ήμιόν	
Τόπαν	ήμιόν	
Τόπαν	ήμιόν	

 * Έστάλη υπό του Άσχυριάτου Τηλεγράφου.

ΛΥΣΕΙΣ

- έν Πνευματικόν Άσκήσεων του φύλλου 6
 50. Ρόζη (Ρό, μι).—51. Έλλην (Έλλη, ν).—52. Δάμα - άμα.
 53. Σ ΜΥΣ ΚΥΡΟΣ ΤΑΤΟΙΟΝ ΚΕΡΑΣΟΒΟΝ
 54—57. Διτ του λ: μέλας, μέλος, κα- λός, κλίμα.—58. ΑΜΥΝΤΑΣ (Ά- σείης; Μετά, Έπρ- μονή, Νεότης, Τη- μα, Άγέρσιος, Σο- φός).—59. Σούπα (στάΣΟΥ ΠΑΛ).—60. 2+8-4: 2-3=0.—61. Άργε σκυτού.—62. Άλλαι μόν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελούει.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εύχαριστώ θερμώς άπαντας τους ψφίζαν- τας με κατά το δημοφήσιμα του 1911. **Έλληνικόν Ίδεώδες**— (1Β', 50)

Θερμώς εύχαριστώ πάντας τους υποστηρί- ξαντας εις το Δημοφήσιμα την άδει- φήν μου **Ήρωίδα του Σουλίου**. Ίδιαιτέ- ρως συγγαίω τον φίλατον μου **Αδφνης Στέ- φανον**, καθώς και τους λοιπούς υποφήριους, Κωνού κόμματος: **Πανελλήνιον Πόδον**, **Έλλάδα του Ρήγα**, **Έλληνικόν Θεόημα**— **ΔΕΔΩΝΑΙΟΣ** (1Β', 51)

Ενθαρτυνθείς εν της εν τω προηγου- μένω δημοφήσιματι επίτευχίας μου, κατέρχομαι και πάλιν εις τον δόλι- χον άγώνα των Ψευδυνόμων, έννοθεις και μετά του κρατορο εν Ναυπλίω ΔΙΑ- ΠΛΑΣΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ο ΠΑΛΑΜ Τ- ΔΗΣ». — **ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ** **Ύποφήριος Δημοφήσιματος** (1Β' 52)

Παρακαλώ τον Συριανόν Πολεμιστήν να μου σταλή δεύτερον τετραδίον Μ. Μυστικόν, διότι το σταλέν πρώτον άπωλέσθη. **Μαριμέτο Φοάλε** (1Β', 53)

Ιδούθη εν Ναυπλίω «ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ», ούτινας ακολούθως είνε ή συμμετοχή εις το Δημοφήσι- μα και το Ξεσπάθωμα. Γενόμενον αρχιερει- σίων εξελέγησαν: Πρόεδρος **Ήρόσιος Βα- σιλλιάς**, Ταμίας **Σανθός Μαρκήσιος**, Σύμ- βουλοι **Πήγιον των Μεδίων**, **Έδνη της Φαράς**, **Φοάλε**. Μέλη δεκταί πανταγύθεν. Ζητούνται δραστήριοι άντιπρωσωποι. Διά Κα- ταστακτικά κλπ. άπειθοντέον: **Θάδων Σίδικον**, **Ναύπλιον**. (1Β', 54)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 13ου ΦΥΛΛΟΥ
 (*Ιδς την λύση εις την σελ. 129)

ΑΘΗΝΩΝ: Ι. Κ. Μ. Παπαδόπουλος, Έλλην Μάμας, Πολυζώνη Μ. Αργυρώτη.
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Άλεξάνδρα Π. Δευτεροτάτου Δημ. Παιδαγωγικού, Μιχ. Άκριβός.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:
 ΒΟΛΟΥ: Ίωάν. Ζάμπακος, Π. Δ. Μανώλης, Ι. Σ. Τσαβνάς, Γ. Ν. Λεγομόνος.
 ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Έμ. Π. Παπαδόμος, Ν. Σα- περόπουλος.
 ΓΥΘΕΙΟΥ: Άσπασία Α. Οικονομάκη, Δημ. Α. Οικονομάκος.
 ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Άλωνών, Ία. Α. Μαριήτης, Γοργώ.
 ΑΙΜΝΗΣ: Ίωάν. Σ. Χαρίτων, Μιλτ. Γ. Σοβ- ράκης, Ίωάν. Ε. Μπαλλάρας, Ίωάν. Δ. Δειβαδι- της, Γ. Α. Τσούπρος.
 ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Ι. Φαρμακίδης.
 ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Μαρία Κ. Πρωπαύσου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Έλένη Κ. Στρούμψη, Μα- ρίκα Π. Βόλτου, Ζαή Ι. Σουτιράκη, Χρυσαίλις, Τερψιχόρη, Κωνιτιόνη.
 ΚΥΑΘΙΝΩΝ: Έβλ. Ι. Κερεστετζής, (13) Ά- θηνα Ε. Αδάνα, (12), Δεσποίνα Ε. Αδάνα (12). Είρηνη Α. Αμυνίου (12).
 ΚΟΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Θαλής.
 ΜΙΝΙΑΣ: Σ. Π. Πατριώκος.
 ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Έλληνικόν Αιτήθημα (12).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εθρόντων όδθην την λύσην τα όνόματα έ- τέθησαν εις την Κληρονομία και έκληρωθή ή εν Κωδιωνίας ΕΙΡΗΝΗ Α. ΑΙΜΝΑΙΟΥ, ή όποια ένσγάρφη διά τρεις μήνας από της Άπριλίου. Πλεονάζει δρ. 0,50 διά τον άρραξη Διωνον.

Άπό του προσεχούς Άπριλίου:
ΘΕΑΤΡΟΝ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
 [Ψυγοπάτερας — Τρότος — Κομψο- διά του Θανάτου — Μυστικό Κοντέ- στας Βαλέρινας. — Φωτεινή Σάντηη. — Έπέλλα Βιολάντη, — Ραχήλ. — Πειρασμός. — Ψυγοσάββατο. — Χε- ρουδέμα.]
 Κάθε Τετάρη, δευτεροήμερον, θα πε- ριέχη από έν όμιλήσιον έργον, και θα στοιχίη εις τους έγγεγραμμένους από τώρα συνδρομητάς
ΜΟΝΟΝ 80 ΛΕΠΤΑ

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οι έχοντες έλλιπή τον τόμον του 1911 ένεκεν άπωλείας ή καταστροφής φύλ- λων, και επεθυμούντες να τον συμπλη- ρώσουν, παρακαλούνται να ζητήσουν το ταχύτερον τα φυλλάδια τα όποια τοίς λείπουν, άποστείλουντες μαζί και το αντίτιμον (ποδός 20 λεπτά το φύλλον). Διότι μετά τον καθαρισμόν των τόμων του 1911, όλίγα χωριστά φυλλάδια θα περιουσιεύσουν, και πιθανόν άργάτερα να μόν έχωμεν.